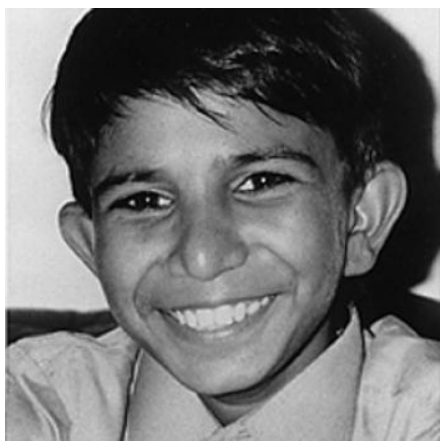

ΠΗΓΗ 4

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΚΜΠΑΛ ΜΑΣΙΧ

Πηγή: [MORAL HEROES](#)

Στα μέσα της δεκαετίας του 1990, ένα έξυπνο αγόρι δημιούργησε μια παγκόσμια αντίδραση για το θέμα της παιδικής δουλείας. Ο Ικμπάλ Μασίχ πέθανε πρόωρα μόλις 13 ετών, αλλά τα δυναμικά και εμπνευσμένα λόγια του ενθάρρυναν χιλιάδες καταναγκαστικά εργαζόμενους και παιδιά σκλάβους να ακολουθήσουν το παράδειγμά του. Ευαισθητοποίησε τον κόσμο και προώθησε την εκπαίδευση με στόχο και άλλα παιδιά να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους και να τερματιστεί η αδικία της καταναγκαστικής εργασίας σε όλο τον κόσμο.

Ο Ικμπάλ Μασίχ γεννήθηκε το 1983, στην φτωχική κοινότητα της Μαρίντκε έξω από Λαχόρη, στο Πακιστάν. Η οικογένειά του είχε χρεωθεί, και ο πατέρας του Σαΐφ Μασίχ απόφασισε να φύγει όταν ο Ικμπάλ ήταν μικρός. Όταν ήταν 4 ετών, η μητέρα του Ικμπάλ χρειάστηκε χρήματα για να πληρώσει για το γάμο του μεγαλύτερου αδελφού του. Επειδή η οικογένεια ήταν ήδη χρεωμένη, πήρε δάνειο στο όνομα του Ικμπάλ από έναν τοπικό επιχειρηματία. Ωστόσο, όταν δεν μπόρεσε να ξεπληρώσει το χρέος για δύο χρόνια, αναγκάστηκε να «δανείσει» τον Ικμπάλ σαν εργάτη για να εξοφλήσει το χρέος.

Ο Ικμπάλ έγινε ένα από τα πολλά παιδιά σκλάβους σε ένα ταπητουργείο. Παρά το ότι εργαζόταν 14 ώρες την ημέρα, έξι μέρες την εβδομάδα, ο Ικμπάλ δεν κέρδισε ποτέ αρκετά χρήματα για να εξοφλήσει το χρέος, το κόστος της «μαθητείας» του, τα εργαλεία του, το φαγητό του, τα πρόστιμα για τα λάθη του ή τον αυξανόμενο τόκο. Αν και θεωρείτο «υπόχρεος χρέους», ήταν στην πραγματικότητα όπως εκατομμύρια άλλα παιδιά, σκλάβος στον εργοδότη του, χωρίς ελπίδα να κερδίσει την ελευθερία του. Η καταναγκαστική εργασία, η παιδική εργασία και η δουλεία ήταν παράνομα στο Πακιστάν. Ωστόσο, υπήρχαν χιλιάδες περιπτώσεις, εξαιτίας της διεφθαρμένης κυβέρνησης και μιας αστυνομίας που ζούσε από τις δωροδοκίες των τοπικών επιχειρηματιών.

"Τα παιδιά πρέπει να έχουν μολύβια στα χέρια· όχι εργαλεία"- Ικμπάλ Μασίχ

Όταν ο Ικμπάλ ήταν 10 ετών αποφάσισε να αποδράσει. Είχε ζήσει σκυφτός, σε συνθήκες αφόρητης ζέστης, αναπνέοντας βρώμικο αέρα γεμάτο χνούδια από τα χαλιά, και είχε υποστεί αμέτρητα μαστιγώματα, ξυλοδαρμούς και τιμωρίες κάθε φορά που καθυστερούσε. Αν και καχεκτικός από τον υποσιτισμό και αδύναμος από την έλλειψη κίνησης, μαζί με μερικούς φίλους του κατάφερε να διαφύγει. Έτρεξαν στην τοπική αστυνομία και εξήγησαν πώς ο εργοδότης χτυπούσε τα παιδιά και τα κρατούσε σαν σκλάβους. Δυστυχώς, ο αστυνομικός προτίμησε να χρηματιστεί για να παραδώσει τους "δραπέτες" και έτσι, επέστρεψε τον Ικμπάλ στον Άρσαντ, τον "ιδιοκτήτη" του. Ακολουθώντας τις οδηγίες του αστυνομικού, ο Ικμπάλ αλυσοδέθηκε στο μηχάνημα των χαλιών και ο Άρσαντ τον εξανάγκασε να συνεχίσει να δουλεύει, χτυπώντας τον συνεχώς και αφήνοντάς τον να λιμοκτονεί.

12 ετών, ο Ικμπάλ βρήκε τρόπο να παρευρεθεί στον εορτασμό της Ημέρας Ελευθερίας των συνδικάτων των κτιστών. Εκεί, ο Ικμπάλ άκουσε για τα δικαιώματά του ως εργαζόμενου και ότι η δουλειά για χρέη είχε κηρυχτεί παράνομη πριν μερικά χρόνια. Εκτός από τη νομοθεσία κατά της δουλείας, η κυβέρνηση είχε ακυρώσει όλα τα χρέη προς τις επιχειρήσεις, ώστε οι επιχειρηματίες να μπορούν με τη σειρά τους ελευθερώσουν τους χρεώστες τους. Ωστόσο, πολύ λίγες επιχειρήσεις απελευθέρωσαν στην πραγματικότητα τους σκλάβους τους. Όταν ζητήθηκε από τους ανθρώπους να μιλήσουν μπροστά στο πλήθος, ο Ικμπάλ παρουσιάστηκε εθελοντικά. Αφού άκουσε την ιστορία του, ένας από τους ηγέτες του συνδικάτου, ο Έχσαν Ούλα Χαν οργάνωσε μια προσπάθεια για να ελευθερώσει τον Ικμπάλ από τη δουλειά. Αφού, με πολύ κόπο, πείστηκε για την παράνομη χρησιμοποίηση σκλάβων στο ταπητουργείο του, ο Άρσαντ απελευθέρωσε τον Ικμπάλ και μερικά άλλα παιδιά σκλάβους.

Ο δωδεκάχρονος Ικμπάλ έγινε ένας από τους σπουδαιότερους ηγέτες του κινήματος για την κατάργηση της παιδικής δουλείας στο Πακιστάν. Έγινε μαθητής στο σχολείο του Απελευθερωτικού Μετώπου του Πακιστάν για την Εκμετάλλευση της Παιδικής Εργασίας (BLLF) για τα παιδιά πρώην σκλάβους, και σύντομα ολοκλήρωσε μια τετραετή φοίτηση σε δύο μόνο χρόνια. Όσο μεγάλωνε η κατανόησή του για τους νόμους και τα ανθρώπινα δικαιώματα, άρχισε να χρησιμοποιεί τη δυναμική του προσωπικότητά του για να μιλάει στο όνομα των σκλάβων. Έμπαινε κρυφά σε εργοστάσια και ρωτούσε τα παιδιά για τις εμπειρίες τους και αν ήταν σκλάβοι. Αν και αυτό ήταν μια απίστευτα επικίνδυνη δουλειά, το υποσιτισμένο του σώμα και η καχεκτική του ανάπτυξη τον έκαναν να φαίνεται μόνο περίπου έξι ετών, οπότε σπάνια γινόταν αντιληπτός σαν απειλή.

Το BLLF τον έστειλε να μιλήσει σε επιχειρήσεις και σε διαδηλώσεις σε όλο το Πακιστάν, όπου υπήρχαν σκλάβοι για χρέη. Με την ισχυρή προσωπικότητά του, εκπαίδευσε τους σκλάβους εργάτες και τους ενθάρρυνε να ξεφύγουν. Παρά τις απειλές κατά της ζωής του από την μαφία των επιχειρήσεων που ήταν κυρίαρχη στις μικρές κοινότητες, ο Ικμπάλ συνέχισε να μιλάει με αυτοπεποίθηση και ευγλωττία. Εκτιμάται ότι πάνω από 3.000 παιδιά στο Πακιστάν διέφυγαν από τη σκλαβιά, αφού άκουσαν ομιλίες και συμμετείχαν σε συναθροίσεις και συγκεντρώσεις του BLLF εκείνη τη χρονιά.

Με αφορμή την δυνατή του ιστορία, ο Ικμπάλ Μασίχ άρχισε να επισκέπτεται άλλες χώρες, ευαισθητοποιώντας τον κόσμο για τα παιδιά σκλάβους και υπερασπιζόμενος την απελευθέρωσή τους. Παντού όπου πήγε ενέπνευσε τους άλλους (και ειδικά τα παιδιά) να εμπλακούν στην προσπάθεια για την κατάργηση της παιδικής σκλαβιάς.

ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

«Θα ήθελα να κάνω ό, τι έκανε ο Αβραάμ Λίνκολν ... Θα ήθελα να το κάνω στο Πακιστάν» - Ικμπάλ Μασίχ

Μετά από μια επίσκεψη στις Ηνωμένες Πολιτείες όπου έκανε πολλές ομιλίες, τον Δεκέμβριο του 1994, ο Ικμπάλ επέστρεψε στο σπίτι του, το Πακιστάν. Πέρασε τους τελευταίους μήνες της ζωής του πηγαίνοντας στο σχολείο με την ελπίδα να γίνει δικηγόρος για να αγωνιστεί για λογαριασμό των σκλάβων.

Στις 16 Απριλίου 1995, ο Ικμπάλ δολοφονήθηκε. Πυροβολήθηκε στην πλάτη με ένα κυνηγετικό όπλο. Πήγαινε με το ποδήλατο στο σπίτι του με μερικούς φίλους, αφού νωρίτερα είχε εορτάσει το Πάσχα στην εκκλησία.

Στην επίσημη έκθεσή της η αστυνομία ισχυρίστηκε ότι πυροβολήθηκε τυχαία από έναν τοπικό αγρότη τον Ασράφ Χέρο. Η αστυνομία δήλωσε ότι ομολόγησε το ατύχημα μετά από ώρες βασανιστηρίων. Επειδή ο Ικμπάλ ήταν γνωστός εχθρός της τοπικής μαφίας των κατασκευαστών χαλιών, η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Πακιστάν εξέτασε τη δολοφονία, αλλά σύντομα συμφώνησε με τον ισχυρισμό της αστυνομίας. Παρά την επίσημη έκθεση, οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν ότι ο Ικμπάλ Μασίχ δολοφονήθηκε από την "Μαφία των Χαλιών" που είχε μεγάλη επιρροή στην αστυνομία, και ότι ο Ασράφ παγιδεύτηκε για τη δολοφονία.

Ο Ικμπάλ Μασίχ είναι ο ήρωάς μας, επειδή είχε το θάρρος να πάρει το μέρος και να δράσει για να σώσει τα παιδιά σκλάβους και τους δούλους στο Πακιστάν και σε όλο τον κόσμο. Παρά τη σύντομη ζωή του, το παθιασμένο και ισχυρό μήνυμά του ενθάρρυνε χιλιάδες άτομα να αναζητήσουν την ελευθερία τους και ενέπνευσε πολλά άλλα σε όλο τον κόσμο να συμμετάσχουν στην προσπάθειά του. Σήμερα στο Πακιστάν εξακολουθούν να υπάρχουν περίπου 75.000 σκλάβοι. Μια οργάνωση, η [Free the Children](#) ξεκίνησε από έναν канаδό νέο, τον Craig Kielburger, που άκουσε την ιστορία του Ικμπάλ, και θέλησε να βοηθήσει τον σκοπό του.

Πηγή: [MORAL HEROES](#), J. Kile | τελευταία έκδοση στις 8 Μαΐου 2012

